

„31 Ježíš se vrátil z území Týru a šel přes Sidón k jezeru Galilejskému územím Dekapole.
 32 Tu k němu přivedou člověka hluchého a špatně mluvícího a prosí ho, aby na něj vložil ruku.
 33 Vzal ho stranou od zástupu, vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka,
 34 vzhlédl k nebi, povzdechl a řekl: „Effatha,“ což znamená ‚otevři se!‘
 35 I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně.
 36 Ježíš jim nařídil, aby to nikomu neříkali. Čím více jim to však nařizoval, tím více to rozhlašovali.
 37 Nadmíru se divili a říkali: „Dobře všecko učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč.““
 (Markovo evangelium 7:31-37)

Hluchoněmý

Sněmovna je labyrint. Několik paláců, které během času jejich obyvatelé upravovali a přestavovali. Pokud máte možnost, pak objevíte nečekané detaily svědčící o zcela jiném využití prostoru. Portály, zadržovaná okna, krásné stropy. Trvá to pár měsíců, než objevíte důmyslné zkratky a průchody přes části paláců, které slouží různým politickým klubům. Kdybych byl politik, řekl bych klubům koaličním nebo opozičním. Průchody a zkratky jsou třeba pro rychlejší cestu do jednacího sálu, pokud se blíží hlasování.

Ještě složitější je, aby nový uživatel těchto prostor vnikl do důležitých a nepsaných pravidel a začal při výkonu svého mandátu využívat naplno možnosti vyjednávání a spolupráce - třeba i napříč politickými kluby. Spolupráce, která nakonec slouží všem v téhle zemi.

Ježíš vykročil z Týru, z pohanského území blíže pobřeží Středozemního moře, a šel přes Sidón. Směřoval k jezeru Galilejskému. Nešel poklidným krajem židovských vesnic a městeček po východním břehu jezera. Ne, podle textu si to zamířil oklikou po západním břehu jezera a šel krajem Desetiměstí, volného městského svazu. Městský svaz Dekapole, jak se řecky říkalo, býval už od šedesátých let před Kristem dost samosprávný a pro Řím představovala celá provincie Sýrie důležitou mocenskou oporu. Ježíš šel pohanským krajem, kde se mluvilo řecky, platilo místními penězi. Na zbožnost se neptejte. Dokonce byste tam mohli potkat pasáčky vepřů a jejich stáda,¹ což je pro Židy nemyslitelné.

Co tam Ježíš dělal? Nebyla to přece žádná zkratka. Byl to dost nebezpečný výlet. Nárokoval si západní břeh Jordánu? Ne, to jej ani nenapadlo. Šlo mu o demonstraci moci? Také ne. Tohle Ježíš neřešil. Byl přece Pánem celého světa.

Přišel pro člověka, který neslyšel a nemluvil. Neslyšel, co si jiní myslí a mohl jen odzírat. A nemohl vyjádřit své názory, mohl jen ukazovat. Žije mezi námi dost lidí podobně postižených a slouží jim k domlouvání různé typy znakové řeči. Mají jednu výhodu, nemusí nikoho překřikovat a netrpí hlukem.

Desetiměstí se najednou zmenšilo do příběhu jednoho hluchoněmého člověka, protože o něj šlo. A pochopil to i zástup lidí, který jej přivedl k Ježíši. V evangeliu jde vždycky o člověka. Nejde o náboženství, věrouku ani liturgii. Také nejde o moc a sílu státu a jeho organizaci.

¹ viz Markovo evangelium 5:1-20

Jde o vztah mezi Bohem a člověkem. A protože kostely, které jsou kolem nás, nemají nohy, musí přijít člověk, aby s námi byl a dosvědčoval Boží přítomnost a lásku.

Ve vsí úctě k tomu zástupu, Ježíš u svého uzdravování hluchoty a němoty zástup nepotřeboval. Postiženého si vzal stranou. A pomohl mu. Na podobě té terapie nesejde, nemá smysl ji obhajovat či vysvětlovat. Dnes bychom nad tím asi zvedali obočí, ale tehdy to tak bylo. Nejdůležitější bylo, aby ten člověk mluvil správně a dobře slyšel. Ostatní nebylo důležité.

Dav lidí má však svoji logiku a žije tím, že věci rozebírá a hodnotí. To ale není podstatou evangelia, na tom nezáleží. Ježíš si dokonce nepřál, by se jeho uzdravení dělala popularita. Důležitá je radost z toho, že všechno je tak, jak by mělo být.

Co se z toho učíme?

1. Pána Boha najdete všude. V pohanském světě, literatuře, umění. Nesoupeří o moc, nehraje si na koalici a nebo opozici. Neusiluje o územní zisky. Patří mu vše a i my mu patříme. A on k nám přichází sebevědomě a s potěšením.
2. Ježíš přišel pro mně a pro tebe. Přišel pro člověka. Pro jednotlivce. Ne pro dav. Kostel nemá nohy, ale Syn člověka, který přišel pro každého z nás a dal nám svůj život, ten má denně neskutečnou porci kroků.
3. I dnes máme spoustu potíží s těmi, kteří poslouchají a neslyší. S lidmi, kteří nemají co říct, jen mlátí prázdnou slámu. A když se někomu vrátí sluch a řeč, je to slavný okamžik.

Vykročme odtud dál sebevědomě (s požehnáním inspirovaným keltskou zbožností):

Můj Král, Král nejvyššího nebe,
bez pýchy a holedbání stvořil svět v jeho přirozenosti -
Můj Král stále živý, stále vítězí.

Král nad stvořením, na které Slunce dolů shlíží,
Král nad hlubinami oceánu,
Král severu a jihu, východu i západu, proti němuž žádná vzpoura neobstojí.

Král tajemství, který byl a který je před stvořením, před věky.
Král stále žijící, Král věrné podoby,
Král bez počátku a bez konce.
Ať Vám žehná a provází Vás kamkoliv půjdete.